05/05/2021

Εορτάστηκε μεθέορτα η Οσία Ματρώνα εκ Ρωσίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη της Διακαινησίμου 4 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε με την ευκαιρία της εορτής της Οσίας Ματρώνας εκ Ρωσίας και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή των Αγίων Πάντων Βεργίνης, στην οποία αποθησαυρίζεται τμήμα του ιερού της λειψάνου.

Η μνήμη της, που εορτάζεται την 1η Μαΐου, συνέπεσε φέτος το Μεγάλο Σάββατο και γι αυτό πανηγυρίσθηκε την Τρίτη.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἑορτάζουμε σήμερα μεθέορτα τήν ὁσία Ματρώνα τήν ἀόμματη καί θαυματουργό, μία ὁσία τῆς ὁποίας ἡ ζωή θά μποροῦσε νά θεω-ρηθεῖ γιά τά ἀνθρώπινα δεδομένα ἕνα διαρκές μαρτύριο.

Γεννημένη ἀόμματη, ἦταν παιδί μιᾶς φτωχῆς οἰκο-γένειας, πού στε-ρεῖτο σχεδόν

τά πάντα. Εἶχε ὅμως καί τά πάντα, γιατί διέθετε μία ἀκλόνητη πίστη στόν Χριστό, ἡ ὁποία τή βοήθησε νά μεταποιήσει τήν ἀδυναμία της σέ δύναμη, νά μεταποιήσει τήν τυ-φλότητά της μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ μέ τέτοιο τρόπο, ὥστε νά μπορεῖ νά βλέπει τόν Θεό, νά μπορεῖ νά βλέ-πει μέσα στίς ψυ-χές τῶν ἀνθρώ-πων καί νά προβλέ-πει καί τό μέλλον.

Καί αὐτό εἶναι τό θαυμαστό στή ζωή της, ὅτι δηλαδή κατόρθωσε νά κάνει αὐτό πού θά θεωροῦσε κα-νείς μειο-νέκτημα καί ἀδυναμία, δύναμη καί σέ χάρισμα, καί νά δεῖ νά πραγ-ματοποιεῖται στή ζωή της ὁ λόγος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στόλου Παύλου πρός τούς Κορινθίους: «ὅταν ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμί».

Τί σημαίνει ὅμως αὐτό γιά ἐμᾶς, πού δέν ἔχουμε βεβαίως νά ἀντι-με-τωπίσουμε τίς δυσκολίες πού ἀντι-με-τώπιζε ἡ ὁσία Ματρώνα;

Σημαίνει πρωτίστως ὅτι θά πρέπει νά μάθουμε νά ὑπομένουμε τίς ὅποιες δυσκολίες ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά μᾶς δοκιμάζουν χωρίς νά δυσα-νασχετοῦμε, χωρίς νά διαμαρτυ-ρό-μεθα, ἀλλά ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στόν Θεό ὅτι τίποτε δέν εἶναι τυ-χαῖο στή ζωή μας καί ὅτι «τοῖς ἀγα-πῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν».

Σημαίνει ὅμως καί ὅτι θά πρέπει νά ἐρευνοῦμε καί νά ἐξε-τάζουμε τόν ἑαυτό μας γιά νά ἀνακα-λύ-ψουμε τί μπορεῖ νά θέλει ἀπό ἐμᾶς ὁ Θεός ἐπιτρέ-πο-ντας εἴτε μία ἀσθέ-νεια, εἴτε μία ἀδυναμία, εἴτε μία δυσκολία ἤ ἕνα πρόβλημα, καί πῶς μποροῦμε αὐτό τό γεγονός νά τό μεταποιήσουμε ἀπό ἀρνητικό σέ θετικό, ἀπό δυσά-ρε-στο καί ὀδυνη-ρό σέ ὠφέλιμο πνευματικά, ἀπό ἀδυ-ναμία σέ εὐ-καιρία νά πλησιά-σου-με περισ-σό-τερο τόν Θεό, νά ἐκ-ζητήσουμε καί νά λάβουμε τή χάρη του, ὅπως τό ἔκανε καί ἡ ὁσία μήτηρ ἡμῶν Μα-τρώνα.

Ἄς σκεφθοῦμε τό πλεονέκτημα πού ἀπέκτησε ἡ ἐορταζομένη ὁσία μέ τήν ὑπομονή καί τήν ταπείνωσή της. Ὑπῆρχαν χιλιάδες ἄνθρωποι γύρω της πού εἶχαν τά μάτια τους, πού ἔβλεπαν, πού μποροῦσαν νά κινηθοῦν, νά πᾶνε στήν Ἐκκλησία, νά δοῦν μέ τά σωματικά τους μάτια καί νά ἀπο-λαύσουν τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ. Καί ὅμως ἔκαναν σάν νά μήν βλέ-πουν, σάν νά μήν ἐνδιαφέ-ρο-νται γιά ὅ,τι ὁ Χριστός τούς χάρισε, γιά ὅσα ἀγα-θά μποροῦσαν νά ἀπο-λαύ-σουν. Καί ἔτσι ἐνῶ ἔβλεπαν καί ἐκι-νοῦντο, ἦταν σάν νά ἦταν τυ-φλοί καί παρά-λυτοι, σέ ἀντίθεση μέ τήν ὁσία Μα-τρώνα, ἡ ὁποία παρότι δέν ἔβλε-πε καί παρότι μέ δυσκολία ἐκινεῖτο, καί ἔβλεπε τόν Χριστό καί ἀπολάμ-βανε ὅσα Ἐκεῖ-νος τῆς χά-ριζε, καί ἀξιώθηκε καί οὐρανίων ἀκόμη δωρεῶν.

Ἄν ρίξουμε μιά ματιά γύρω μας, ἄν ρίξουμε μιά ματιά στήν ἱστορία θά διαπιστώσουμε ὅτι αὐτό ἐπανα-λαμ-βάνεται πολλές φορές. Πόσοι ἄνθρωποι εἶδαν τόν Χριστό, τόν ἄκουσαν, ἄκουσαν τή διδασκαλία του, εἶδαν τά θαύματά του καί

ὅμως δέν τόν πίστευσαν. Καί ἄλλοι πάλι πού μπορεῖ νά ἦταν τυφλοί, κωφάλαλοι ἤ ἀνάπηροι ἀξιο-ποι-ώ-ντας αὐτή τήν ἀδυναμία τους κα-τόρ-θωσαν νά τόν πλησιάσουν καί νά ἀπολαύσουν τίς δωρεές του.

Τό βλέ-πουμε καί στήν περίπτωση τῶν ἀρχιερέων τοῦ Ἰσραήλ, πού εἶδαν τόν Χριστό, ἀλλά δέν θέλη-σαν νά τόν ἀκούσουν καί νά τόν πιστεύ-σουν, ἐνῶ ἐκεῖνοι τούς ὁποίους κατηγοροῦσαν ὡς ἁμαρ-τω-λούς, τόν ἄκουσαν, τόν πίστευ-σαν καί σώθηκαν.

Τό βλέπουμε ἀκόμη καί στήν περί-πτω-ση τῶν δύο ληστῶν πού ἀπό τήν ἴδια μειονεκτική, θά λέγα-με θέση, ὁ ἕνας εἶδε στό πρό-σωπο τοῦ συσταυ-ρωμένου του τόν Θεό καί σώθηκε, καί ὁ ἄλλος ἀρ-νήθηκε νά τόν δεῖ καί ἔχασε τήν εὐκαιρία τῆς σωτη-ρί-ας.

Ἑορτάζοντας, λοιπόν, καί ἐμεῖς σήμερα τή μνήμη τῆς νέας αὐτῆς ὁσίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ἄς ἐρευ-νήσουμε τούς ἑαυτούς μας καί ἄς βροῦμε τί εἶναι αὐτό πού τό θεω-ροῦμε ὡς ἀδυναμία μας, ὡς ἀσθέ-νειά μας, ὡς κάτι πού μᾶς θλίβει, καί ἄς προσπαθήσουμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί μέ τόν ἀγώνα μας, μέ τήν προσευχή μας νά τό μεταποιήσουμε σέ εὐκαιρία πού θά μᾶς κάνει νά γνωρίσουμε περισσό-τερο τόν Χριστό, νά τόν προσεγγί-σουμε καί νά τόν ἀγαπήσουμε πε-ρισσότερο.

Καί ὁ ἀναστάς Κύριος βλέποντας τήν προσπάθειά μας, βλέποντας τήν ἐμπιστοσύνη μας στήν ἀγάπη του, θά μᾶς δώσει τή χάρη του, θά μᾶς δώσει τόν φωτισμό του, ὅπως ἔδωσε καί στήν ὁσία Μα-τρώνα καί τή χάρη του καί τόν φωτισμό του, ἡ ὁποία γιά τήν ὑπομονή της ἀλλά καί γιά τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς της ἔλαβε τόση εὐλογία καί τόση χάρη, τήν ὁποία ἀπολαμ-βά-νουμε καί ἐμεῖς διά πρεσβειῶν της καί διά τοῦ ἱεροῦ της λειψά-νου, πού ἀποτελεῖ πηγή θαυμάτων καί ἰάσεων καί γιά τό μοναστήρι σας καί γιά ὅλο τόν κόσμο, γιά ὅσους τό προσκυ-νοῦν καί ἐπικαλοῦνται τίς πρε-σβεῖ-ες της. Ἰδιαίτερα χαριτώθηκε παρά τό γεγονός, ὅπως εἴπαμε, ὅτι ἡ ἁγία δέν διέθετε τούς ὀφθαλμούς τούς σωματικούς, εἶχε ὅμως ἀνοικτά τά μάτια τῆς ψυχῆς της, εἶχε τόν φωτισμό ἀπό τόν Θεό. Καί παρά τό γεγονός ὅτι ἔζησε σέ δύσκολες ἡμέρες, ἡμέρες πού κυνηγοῦσαν τούς πιστούς στή Σοβιετική Ἕνωση, ἡμέρες πού ἐδιώκοντο οἱ χριστιανοί. Ἡ ὁσία ὅμως, ὅπου πήγαινε, τή φώτιζε ὁ Θεός, καί ὅταν ἀντιλαμβανόταν ὅτι κάποιοι ἔρχονται ἀπό μακριά νά τήν συλλάβουν, ἔφευγε. Ἔφευγε, καί παρά τό γεγονός ὅτι ἦταν δυσκίνητη, ὅτι ἦταν τυφλή, οὐδέποτε κατόρθωσαν νά τήν συλλάβουν καί νά τῆς κάνουν κάτι κακό. Ἐκείνη εὐλογοῦσε τόν Θεό, εὐλογοῦσε τούς ἀνθρώπους, ἐνίσχυε τούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τήν πλησίαζαν σέ δύσκολες ἡμέρες, πού ἦταν κλειστές οἱ ἐκκλησίες, πού δέν μποροῦσαν νά ὁμολογήσουν τήν πίστη τους. Ἐκείνη ἦταν γεμάτη ἀπό πίστη καί ἀπό ἀγάπη. Καί ὅταν κάποτε πῆγε στήν Πετρούπολη, ὄντας

ἀκόμη μικρή στήν ἡλικία, τυφλή καί ἀνήμπορη, καί μπῆκε σέ ἕναν ναό καί ἦταν ἐκεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος χωρίς νά τήν γνωρίζει, χωρίς νά τήν ἔχει δεῖ ποτέ, εἶπε στούς πιστούς: «σήμερα καί αὐτή τήν ὥρα εἰσῆλθε στόν ναό μας ὁ ὄγδοος στύλος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας».

Καί πράγματι ἀνεδείχθη ἡ ὁσία Ματρώνα ἕνας στύλος πνευματικός πού ἐνισχύει τούς πιστούς, οἱ ὁποῖοι καταφεύγουν σ᾽ αὐτήν καί ζητοῦν τή χάρη, καταφεύγουν σέ μία ἀνήμπορη γυναίκα, σέ μία τυφλή γυναίκα, πού τήν χαρίτωσε ὁ Θεός, καί βλέπετε τά λείψανά της τί εὐλογία καί τί χάρη δίδουν. Καί ὅσοι πῆγαν στό μοναστήρι, ὅπου φυλάσσεται πλέον τό λείψανό της, βλέπουν χειμώνα-καλοκαίρι, μέσα στό χιόνι καί τήν παγωνιά ἀλλά καί μέσα στή ζέστη νά εἶναι χιλιόμετρα ὁ κόσμος, γύρω-γύρω, στίς αὐλές, στόν ναό καί νά περιμένουν νά βάλουν μία μετάνοια καί νά προσκυνήσουν τό χαριτόβρυτο λείψανο, νά τῆς προσφέρουν ἄνθη καί νά ζητήσουν τή χάρη καί τήν εὐλογία της. Αὐτή τή χάρη εὔχομαι νά τήν ἔχει πάντοτε, καί τήν ἔχει, τό μοναστήρι σας, τό ὁποῖο τήν ἀγαπᾶ, τήν τιμᾶ καί τήν δοξάζει.

Παράλληλα σήμερα, τή Λαμπροτρίτη, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τρεῖς νεοφανεῖς ἁγίους, τόν ἅγιο Ραφαήλ, τόν ἅγιο Νικόλαο καί τήν ἁγία Εἰρήνη. Τρεῖς μάρτυρες οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τή ζωή τους, ὁμολόγησαν τόν Χριστό καί μαρτύρησαν στά δύσκολα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας στή Λέσβο. Καί ἔμειναν ἄγνωστοι, μέχρι πού ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ θέλησε νά ἀποκαλύψει ποῦ βρίσκονται τά λείψανά τους, ποιά ἦταν ἡ ζωή τους, γιατί εἶχαν ξεχαστεῖ ὅλα τά στοιχεῖα, τά ὁποῖα ἔπρεπε νά γνωρίζουν οἱ κατοικοῦντες τουλάχιστον στή Μυτιλήνη. Καί οἱ ἅγιοι παρουσιάσθηκαν στά ἐνύπνια διαφόρων πιστῶν ἀνθρώπων, ἰδιαιτέρως γυναικῶν, καί παρουσίασαν τή ζωή τους μέ λεπτομέρειες, ἀλλά καί ποῦ ἦταν τά λείψανά τους. Καί ἀπό τότε πού ἀνευρέθησαν τά λείψανά τους, ἡ Ἐκκλησία τούς τιμᾶ καί τούς προβάλλει, ἀλλά καί ἐκεῖνοι ἀνταποδίδουν αὐτή τήν τιμή καί τήν εὐλάβεια μέ πάμπολλα θαύματα. Ἡ φήμη τους ἔχει πάει σέ ὅλο τόν κόσμο καί ὁ ἅγιος Ραφαήλ, ὁ ἅγιος Νικόλαος, πού ἦταν ἀπό τή Θεσσαλονίκη, καί ἡ ἁγία Εἰρήνη, τιμῶνται σέ ὅλο τόν κόσμο.

Μάλιστα ὁ Γέροντάς μου, ὁ ἀείμνηστος π. Γεράσιμος ὁ Μικραγιαννανίτης, ὁ Ὑμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἔγραψε, ὅπως καί σέ πολλούς ἄλλους ἁγίους, τήν Ἀκολουθία τῶν ἁγίων. Καί μία ψυχή εὐλαβής, ὅταν ἐψάλλετο τό ἀπολυτίκιο, βλέπει τήν ἁγία Εἰρήνη νά μήν εἰσέρχεται στόν ναό. Καί τήν ρώτησε «ἁγία, γιατί δέν εἰσέρχεσαι στόν ναό;» Καί ἐκείνη ἀπήντησε «γιατί ὁ π. Γεράσιμος δέν μέ ἔβαλε καί μένα στό ἀπολυτίκιο».

Τό εἶπαν στόν Γέροντα καί ἐκεῖνος ἔγραψε ἄλλο ἀπολυτίκιο καί γιά τούς τρεῖς ἁγίους καί παρουσιάσθηκαν στόν Γέροντα οἱ ἅγιοι καί τόν εὐχαρίστησαν, διότι τούς ἐτίμησε δι᾽ αὐτοῦ τοῦ τρόπου, γράφοντας τήν Ἀκολουθία, τήν ὁποία ψάλλει

ὅλος ὁ κόσμος καί τιμῶνται καί ἐκεῖνοι ἰδιαιτέρως τή Λαμπροτρίτη. Σάν σήμερα, δηλαδή, μαρτύρησαν, καί γι᾽ αὐτό στόν τόπο ἐκεῖνο, στή Μυτιλήνη, κάθε Λαμπροτρίτη ἐμφανιζόταν ἕνας παπάς ἤ ἕνας ἄγγελος καί θυμιάτιζε στήν περιοχή, καί ἦταν ἕνα δεῖγμα ὅτι κάτι συμβαίνει ἐκεῖ. Καί αὐτό ἀπεκαλύφθη τά τελευταῖα χρόνια, ἐπί τῶν ἡμερῶν μας, ὅτι ἐκεῖ ἐμαρτύρησαν καί ἄλλοι πολλοί, καί μοναχές

ε τή χάρη Νικολάου

Δείτε φωτογραφίες